

Sygn. akt VU 6/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant p.o. stażysty Renata Kabzińska

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku G. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł.

o wyrównanie emerytury wypłacanej w wyższej wysokości

na skutek odwołania G. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Ł.

z dnia 26 listopada 2013 r. sygn. (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 6/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 listopada 2013 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.. odmówił wnioskodawczyni G. G. (1) prawa do zmiany wysokości pobieranego świadczenia od wcześniejszej daty tj. od 1 listopada 2012 roku. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, iż ponowny wniosek o ustalenie podstawy emerytury G. G. (1) złożyła w dniu 13 sierpnia 2013 roku, a zatem po upływie 1 miesięcznego terminu, wobec czego brak jest podstaw do przeliczenia emerytury od daty wcześniejszej.

Od powyższej decyzji G. G. (1) wniosła odwołanie w dniu 4 grudnia 2013 roku.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

G. G. (1), urodzona w dniu (...), złożyła w dniu 28 listopada 2012 roku wniosek o emeryturę (dowód: wniosek o emeryturę k. 1-3 w aktach ZUS).

Decyzją z dnia 18 czerwca 2013 roku, ZUS wykonując wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 21 marca 2013 roku, sygn. akt VU46/13, przyznał wnioskodawczyni G. G. (1) prawo do emerytury, począwszy od dnia 1 listopada 2012 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. lat 1992-2001. Obliczony z tych lat wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 82,09%. Wysokość emerytury wnioskodawczyni przy uwzględnieniu

28 lat i 2 miesięcy i 28 dni okresów składkowych oraz 2 lat 9 miesięcy i 19 dni okresów nieskładkowych oraz 4 lat 9 miesięcy i 19 dni okresów uzupełniających (opłacania składek na ubezpieczenie rolne) wyniosła 1.655,29 złotych.

W treści decyzji z dnia 18 czerwca 2013 roku, organ rentowy w punkcie IV pouczenia znajdującego się w decyzji, zawarta została informacja, iż w celu przeliczenia podstawy wymiaru emerytury należy dołączyć druk Rp-7 w terminie 1 miesiąca od otrzymania przedmiotowej decyzji . Decyzja została wysłana do wnioskodawczyni w dniu 20 czerwca 2013 roku (dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 21 marca 2013 roku k.45 oraz uzasadnienie k.47-61 decyzja ZUS z dnia 18 czerwca 2013 roku k. 91 w aktach ZUS).

W dniu 13 sierpnia 2013 roku wniosła o ponowne przeliczenie emerytury, dołączając do wniosku druk Rp. 7 za okres pracy w Zespole (...) w D. w latach: 1990-2012 roku na stanowisku nauczyciela (dowód: wniosek o ponowne przeliczenie wysokości emerytury z dnia 13 sierpnia 2013 roku k. 95-96 oraz druki Rp-7 k. k.97-98 oraz 99-100 w aktach ZUS).

Decyzja ZUS była już prawomocna (okoliczność bezsporna).

Po rozpoznaniu powyższego wniosku, ZUS wydał w dniu 25 września 2013 roku, którą przeliczył emeryturę wnioskodawczyni, począwszy od dnia 1 sierpnia 2013 roku tj. od pierwszego dnia miesiąca w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie emerytury. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. lat 2001-2010 ., Obliczony z tych lat wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 107,71%. Wysokość emerytury wnioskodawcy przy uwzględnieniu 28 lat i 2 miesięcy i 28 dni okresów składkowych oraz 2 lat 11 miesięcy i 19 dni okresów nieskładkowych oraz 4 lat 9 miesięcy i 19 dni okresów uzupełniających (opłacania składek na ubezpieczenie rolne) wyniosła 2030,71 złotych (dowód: decyzja ZUS z dnia 25 września 2013 roku k. 125-128 w aktach ZUS).

W dniu 23 października 2013 roku, wnioskodawczyni G. G. (1) złożyła wniosek o wyrównanie emerytury ustalonej decyzją z dnia 25 września 2013 roku za okres od 1 listopada 2012 roku do 1 sierpnia 2013 roku (dowód: wniosek z dnia 23 października 2013 roku k.133-136 akt ZUS).

W odpowiedzi na powyższe, organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 26 listopada 2013 roku odmówił wnioskodawczyni G. G. (1) wyrównania wysokości świadczenia od 1 listopada 2012 roku do 1 sierpnia 2013 roku.

Dokumentów (Rp-7), które wnioskodawczyni złożyła w ZUS w dniu 13 sierpnia 2013 roku, wnioskodawczyni nie załączyła do wniosku o emeryturę, nie uczyniła tego również w terminie do tego przewidzianym tj. (w terminie 1 miesiąca od otrzymania decyzji) mimo, że została o tym pouczona (okoliczność bezsporna- analiza akt rentowych).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013, poz. 1440 z późn. zm.) w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenie wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3 (pkt 1) lub za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego (pkt 2).

W myśl art.116 ust. 1 powołanej na wstępie ustawy do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego. Zgodnie zaś z treścią § 10 ust.1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U.

z dnia 8 listopada 2011 r.), zainteresowany zgłaszający wniosek o emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy powinien dołączyć do wniosku dokumenty stwierdzające:

1) datę urodzenia;

2) okresy uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokość;

3) stan zdrowia, a także wywiad zawodowy sporządzony przez płatnika składek, jeżeli ubezpieczony pozostaje w zatrudnieniu - w przypadku gdy prawo do świadczenia jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy;

4) wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu i uposażenia, przyjmowanych do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń;

5) okoliczności niezbędne do ustalenia świadczeń przysługujących z zagranicznych instytucji ubezpieczeniowych, jeżeli umowy międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, tak stanowią. Jak więc wynika z treści przytoczonego przepisu wnioskodawczyni składając wniosek o emeryturę winna wraz z wnioskiem przedłożyć dokumenty stwierdzające wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu i uposażenia, przyjmowanych do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, czego nie uczyniła, choć ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na wnioskodawcy (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2001 r., II UKN 297/00, OSNP 2002/23/577, Prok.i Pr.-wkl. 2002/4/54, OSNP-wkl. 2001/15/6, M.Prawn. 2001/16/81348122).

W przedmiotowej sprawie poza sporem jest, iż wnioskodawczyni złożyła wniosek o przeliczenie emerytury w dniu 13 sierpnia 2013 roku, dopiero wówczas załączając do niego dokumenty mające wpływ na wysokość emerytury .

Biorąc pod uwagę treść cyt. na wstępie przepisu, ZUS nie mógł zatem przeliczyć emerytury wnioskodawczyni począwszy od dnia 1 listopada 2012 roku. Wypłata świadczenia możliwa była dopiero od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie emerytury, tj. od sierpnia 2013 roku, opierając się w tym zakresie na treści art. 133 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013, poz. 1440 z późn. zm.).

W świetle okoliczności faktycznych przedmiotowej sprawy nie było również podstaw do przyjęcia, że ZUS ponosi odpowiedzialność za niezłożenie przez G. G. (2) wymaganych przepisami dokumentów mających wpływ na wysokość emerytury przy wniosku o emeryturę.

Skoro zatem skarżąca złożyła wniosek o przeliczenie emerytury wraz z nowymi dokumentami, dopiero w dniu 13 sierpnia 2013 roku, to stwierdzić należy, iż ZUS wydał prawidłową decyzję, do której podważenia nie może prowadzić argumentacja podniesiona w odwołaniu.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.